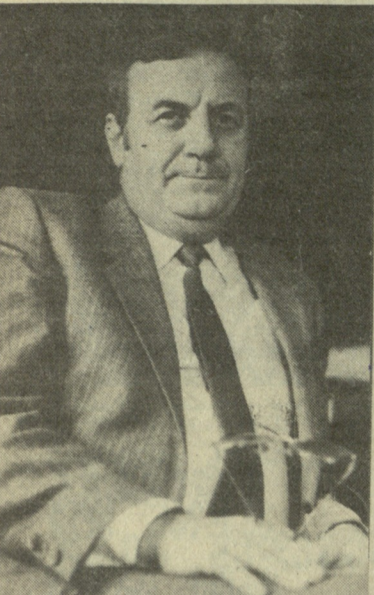

სიძლიერის არ იყო, შენობასაც თავისი დრო მოენიჭა — თითოეულ მათგანს ჩვენამდე მოაქვს ინფორმაცია ვარსკლავის შესახებ, ამიტომ, ნაცნობი ხალხი არაა ჩვენი თვალში დაბრუნება პარლამენტში დაბრუნება, რომელიც, როგორც ჩვენთვის მოკრივეთა...

ამან ყოველგვარი ოფიციალურობა, ჩვეულებრივ თან რომ სდევს ხოლმე ასეთი რანგის ინტერვიუსს, წაშალა და გააქრო. საქმე ის არის, რომ ვიქტორ შარაშენიძე ყოფილი მოკრივეა, რამაც ორივეს გზა გაგვიხსნა უპარტოვანი გულბრძოლი საუბრისაკენ.

ქვაცურ სახეობაში ვიყავი ჩაბმული. კრივი მაშინ იმდენად პოპულარული იყო თბილისში, რომ საქართველოს პირველობებზე სალაროსთან და შესასვლელთან საცხენოსნო მილიცია იცავდა წყრობს.

დარბაზად იყო გადაკეთებული და სექციას ხელმძღვანელობდა ბორის კალაძე. უბნულბუში მალე გავითქვი სახელი. თუმცა ჩემიანებმა არაფერი იცოდნენ.

ყველას ხოცა ერთი გულმოდგინებით

მასწავლებელი — გიგი-ინჟინერი, თინათინ წერეთელი, — ალექსანდრე მანგლასვილი, ვახტანგ რაზმაძე.

შენიგნა ასსოვს...

მისი შემდგომ მოკრივეთა ერთგვარ ციტადელად იქცა პლენანოვის პროსპექტზე მდებარე ახლანდელი იუსტიციის რესპუბლიკური სამინისტროს შენობა. ადრე აქ სასტუმრო იყო, რომელსაც ჯერ „გვერობა“, შემდეგ კი „რუსთავი“ ერქვა.

ვინ იყო თქვენი პირველი მწვრთნელი? — სამწუხაროდ, დღეს ბევრმა არ იცის, რომ იყო ახალგაზრდობისათვის უსაყვარლესი და ძალზე გულსხმიანი ადამიანი ბორის კალაძე.

ერთ-ერთი სასამართლო პროცესზე, სადაც მკვლელობის საქმე იჩინოდა, მიწვეულს, რომელსაც დანაშაუდი უნდა ემსივნებინა, მკვლელობის გულმძაბურობით ეცნენ — ფუი შენს ვაჟაკობასო.

ვაკლებსაც — ირაკლი მელაძე, რომელიც ალექსანდრე გოლდშტეინთან დადიოდა. ისიც 51 კილოგრამის იწონიდა, ორჯერ შევხვდით პირისპირ და თითო გამარჯვება გვაქვს ერთმანეთთან მოპოვებული.

სასკოლო ფიჯულობა

სიმხნავისთვის, სოფლისთვის...

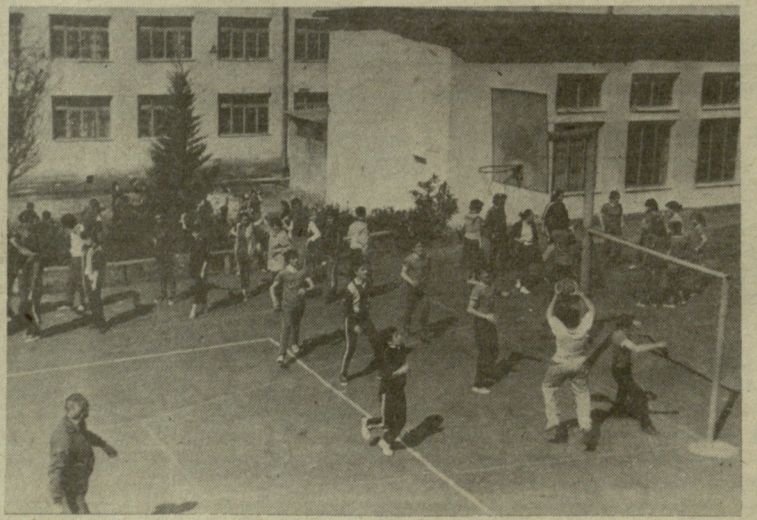
აბიტრიენტებმა ფიჯულტურაში ჩაბარობა გამოცდა ეს მართლაც უდიდესი მნიშვნელობის სოციალური საკითხია. სამშობლოს ხომ ფიზიკურად ძლიერი, პარამონილად განვითარებული ახალგაზრდობა სჭირდება.

წამომიღია (ან დამჩნია) და გთხოვთ, გამათვისებოთ. ისიც გახსოვთ, ალბათ, რამდენი ცრუ ცნობას ამოფარებული მოსწავლე აკლდებოდა ფიჯულტურის გაკვეთილს, რომელსაც, სხვათა შორის, „სერიოზული“ საგნების მასწავლებლები ზოგჯერ დამატებით გაკვეთილად იყენებდნენ.

ეხებოდა სკოლის ეზო, ფორმა დამავიწყდა, გაკვეთილი თუ გვექონდა არ ვიცოდით, არაფერი ამბობს, რადგან აქ ყოველდღე ტარდება ფიჯულტურის გაკვეთილი... რადიომიმღმბე მზიარული საბავშვო სიმღერები ისმის, შემდეგ, როცა ეზო მოსწავლეებზე ივსება, „ეთერიში გადას“ ფიჯულტურის ფეხროსი მასწავლებელი ნოდარ ზვიადაძე.

სი — კლასს, ყოჩობენ ბიჭები და თავს იწონებენ გოგონები... გოგონებში მზიარული ჟრამულით ივსება ქუთაისის ძველთაძველი უბანი... ასეა ყოველდღე და ასე იზრდება ის თაობა, რომელსაც ჩვენ 21-ე სუკუნის საქართველოს იმედს ვუწოდებთ.

სკოლის ხელმძღვანელობამ, პედაგოგურმა და ფიჯულტურულმა საბჭოებმა ერთობლივად შეიმუშავეს „ჩანმრთელობის საათის“ ჩატარების განრიგი, დრო, ვარჯიშებისა და თამაშების კომპლექსები. კლასის აღვეჭურვით სავარჯიშო და სათამაშო ინვენტარი. საერთო ძალისხმევით ყველა საკითხი დროულად გადაიჭრა და აი, უკვე შევითხვეთ თვეა ჩვენთან სისტემატურად ტარდება დილის გამამხნველებელი ვარჯიში და „ჩანმრთელობის საათი“, რომელიც უკვე ტრადიციად იქცა და მის გარეშე სკოლის მუშაობა წარმოუდგენლად გვეჩვენება. რაც მთავარია, ეს სახე მისწავლეებმა შეიყვარეს და თავის ყოველდღიური ცხოვრების ნორმად აქციეს.

ტასა და „გრძელ ვირს“ თამაშობენ. ფიჯულტურის მასწავლებლები სპორტულ ფორმაში არიან და ყველა კუთხე-კუთხუტლში ასწრებენ მისვლას, თვალყურს ადევნებენ თამაშით გართულ ონავრებს... ეჭობრება კლამდინარე წლის იანვრიდან ერთ ცვლაში მომუშავე რესპუბლიკის ზოგადსაგანმანათლებლო სკოლებში, იქ, სადაც საამისო პირობებია, შემოღებული უნდა ყოფილიყო ყოველდღიური „ჩანმრთელობის საათი“.

თამაზ ხარაბაძე. (ალექსანდრე ნაჯ. კორესპონდენტი). ქუთაისი.
ოთარ ბერეიძის ფოტო.

